

[Indenrigs- og boligministeren.]

indtog en forholdsvis fornuftig holdning overfor dette lovforslag og var stemt for at ophæve bestemmelsen om, at den kommunale valgret var forbeholdt dem, der svarer kommuneskat, men senere har indtaget det standpunkt, at man alligevel ikke vil være med dertil. Det ærede medlem kan ikke med nogen ret hævde, at han er blevet ført bag lyset, eller at de konservative medlemmer i udvalget er ført bag lyset. Vi har aldrig lagt skjul på vort standpunkt i denne sag, og dertil kommer, at der jo ikke kan finde ændringer sted i de kommunale skatter, uden at spørgsmålet behandles her i tinget — det ærede medlem vil således få lejlighed nok til selv at tage standpunkt til denne sag.

Det ærede medlem stillede et direkte spørgsmål, og da jeg nu synes at have fornærmet de ærede konservative medlemmer af udvalget, vil det måske også blive opfattet som en fornærmelse, hvis jeg ikke svarer på det spørgsmål, der blev stillet, og som var formet på en sådan måde, at det var åbenbart, at tilfældet ikke kom til at foreligge. Det ærede medlem spurgte nemlig, om jeg ville kunne tiltræde, at en borger, der fik en ordning med hensyn til afdrag på sin kommuneskat og først skulle til at afdrage den 1. april 1954, alligevel kunne beholde sin valgret. Jeg vil gerne pege på, at det i ændringsforslag nr. 9, der er stillet af flertallet, hedder — jeg tillader mig at citere —:

„... Dette gælder dog ikke, hvis andragende om henstand eller udsættelse er indgivet senest den 30. september forud for valget, og dette andragende er bevilget, og der kunne være bevilget eftergivelse med det ved valglisternes berigtigelse resterende beløb ifølge bestemmelsen i stk. 2, eller skatteyderen har overholdt en ham i henhold til nævnte andragende bevilget afdragsordning.“

Jeg kan ikke læse dette anderledes, end at vedkommende skatteborger både skal have en ordning og også have overholdt den ordning, der er truffet med kommunen. Iøvrigt går jeg ud fra, at man har med fornuftige folk at gøre i kommunalbestyrelsen, og at disse vil anlægge et fornuftigt skøn; jeg kan i så henseende henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Steen sagde,

og gentage, hvad det ærede medlem sagde; at kommunerne er jo frit stillet og er ikke bundet på nogen som helst måde, men kan anlægge det skøn, som de mener er nødvendigt.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg blot sige, at nu kommer der jo nye lister, og det er ganske givet, at de af det ærede medlem nævnte personer vil blive opført på disse lister.

Det ærede medlem hr. Lorentzen fremkom med nogle betragtninger, som var af stærkt juridisk karakter og vel nærmest affødt af den virksomhed, det ærede medlem som dommer udfolder, og jeg skal ikke indlade mig i nogen diskussion derom, men kun sige, at forholdet jo er det, at man ude omkring i kommunerne også i dag skønner over, hvorvidt en skatteborger kan få en ordning med hensyn til skattefradrag, og at man så iøvrigt har tilstrækkelig stærke inddrivelsesmidler, hvis det viser sig, at en mand ikke overholder de forpligtelser, som han er indgået på.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale det høje tings medlemmer at stemme for de af det samlede udvalg stillede ændringsforslag samt at stemme for de af udvalgets flertal stillede ændringsforslag på de punkter, hvor enighed ikke har kunnet opnås.

Ordføreren (Holger Eriksen): Det er karakteristisk for det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at han i stedet for at glæde sig over de fremskridt, som lovforslaget også efter hans opfattelse indeholder, giver udtryk for vrede over, at han ikke opnår noget andet, som han derudover ønsker; han går endog så vidt, at han vil stemme imod de forbedringer, som her foreligger. Jeg vil gerne minde det ærede medlem om, hvorledes den kommunale valglov så ud i 1908, og hvorledes den på de punkter, hvor det ærede medlem og jeg har den samme opfattelse, gang på gang er blevet forbedret. Hvis socialdemokraterne i alle disse tilfælde havde stillet sig på samme standpunkt som det, det ærede medlem nu indtager: at hvis man ikke kan få det hele, vil man ingenting have, så var resultatet formodentlig blevet, at vi havde kørt omkring med den samme valglov, som vi havde dengang. Kan man ikke få det hele, må man nøjes med det, man kan få, det er en klog læresætning i politik, men